

(continuare din pag. 2)

Toți ascultau în liniște totală, toți înțelegeau, toți aplaudau. Nu-mi plăcea deloc, atunci, că oamenii se înghesuiau și se împingeau, la intrare, pentru a plăti un bilet de 4 lei. Acum, îi ador. Se stătea pe câteva scaune, pe bănci fără spătar, iar foarte mulți stăteau în picioare. Sala era plină și la parter și la balcon. Când văd acum, de ce și pentru ce au ajuns să se înghesuie românii mei, mă cutremur. Deși amintirile sunt numeroase și înălțătoare, la fel ca simțirile și trăirile de care am avut parte, le amintesc, cu mare admirație, pe Domnițele din Costești, pe care le-am văzut și le-am aplaudat, din inimă, la "Brâul de aur". Am fost la cules de zmeură la Prislop, am o simpatie și o admirație mare pentru minoritatea de rudari, atât pentru arta lor (părinții și bunicii cumpărau de la ei coșuri, hambare, cărpătoare, linguri, cărucior cu porumbel, pentru mine), dar și pentru că fac parte dintr-o poveste reală, a unei încercări, din timpul războiului, de strămutare a sicriului Sfântului Grigore, poveste repetată des, de tatăl meu, alături de alta, muncitorească, plină de umor. Venim deseori, la rude, la Pietreni, cu copiii și prietenii. Traversăm cu plăcere Costeștiul, cu accelerația moderată, pentru a admira arhitectura veche și nouă, pentru a ne bucura de oameni, de peisaje, de frumusețe. O îmbrățișare caldă și strânsă, tuturor.

**Profesor Elena Popovici -
Colegiul Național Alexandru
Lahovari, Rm.Vâlcea**

Buna Vestire, cea mai veche sărbătoare a Maicii Domnului

Buna Vestire este prăznuită de Biserică pe 25 martie. Buna Vestire sau popular Blagoveștenia (termenul slav corespunzător celui de Buna Vestire), este praznicul în amintirea zilei în care Sfântul Arhanghel Gavriil a vestit Sfintei Fecioare că va naște pe Fiul lui Dumnezeu.

Buna Vestire – Leonardo Da Vinci

Buna Vestire este prima sărbătoare confirmată în documente, dintre sărbătorile Maicii Domnului. Data acestei sărbători a variat la început. Astfel, unii o sărbătoreau în ajunul Bobotezei (5 ianuarie), iar în unele Biserici din Apus, ca cele din Spania, Galia și Milano, Buna Vestire s-a sărbătorit pe 18 decembrie.

Părintele profesor Ene Braniște susține că sărbătoarea a fost introdusă la Roma de papa Leon al II-lea (681-683). La început aceasta era doar locală și cu denumirea de sărbătoare a așteptării Nașterii Domnului. Variația datei de prăznuire a existat în Apus până în sec. XI, când data de 25 martie s-a generalizat în toată lumea catolică. Numai la armeni Buna Vestire se prăznuiește pe 7 aprilie, în raport cu data veche a sărbătorii Nașterii Domnului (6 ianuarie).

Adrian Cocoșilă – Ortodox.ro

Buna Vestire în calendarul popular

Buna Vestire este cunoscută în calendarul popular sub denumirea de Ziua Cucului. De ce ziua cucului? Pentru că în această zi are loc primul său cântec, prin care anunță vestirea primaverii.

Potrivit tradiției, dacă primul cântec al cucului era auzit pe stomacul gol, în spatele omului, era semn rău: "Cucu-n spate mi-a cântat/ și moartea m-a săgetat!"

Există obiceiul ca în această zi, să se numere de câte ori cucul își cântă numele, număr care ar descoperi câți ani mai avem de trăit.

Flăcăii și fetele îl întrebau pe cuc când se vor căsători: "Cucule voinicule/ Câți ani îmi vei da/ pân' m-oi însura (mărita)?" Dacă se întâmpla ca după rostirea acestor cuvinte, cucul să cânte, cântecul său echivala cu un an de așteptare. Dimpotrivă, dacă el tăcea, tăcerea sa era semn că avem de-a face cu o căsătorie grabnică.

De asemenea, craca pe care a cântat cucul de ziua sa, era tăiată și pusă în scaldătoarea fetelor, în speranța că flăcăii nu le vor ocoli.

Urzici cu usturoi

- o plasă de urzici, 4 căței de usturoi, o ceapă, 3 linguri de făină, 100 ml smântână (opțional), ulei, sare și piper. Se opăresc urzicile, se scurg și se toacă mărunt. Separat se călesc ceapa și usturoiul, se adaugă făina și zeama de la urzici. Când sunt fierte se adaugă urzicile tocate.

MESAGERUL DE COSTEȘTI - NR. 26

Publicație locală – feb./mart.2017

Primăria ne informează:

Informații pe site-ul comunei: <http://www.comuna-costesti.ro/>
Ședința Consiliului Local /2.02.2017
Hotărârea nr.3 - cu privire la aprobarea DALI (Documentație de Avizare a Lucrărilor de Intervenție) și a indicatorilor tehnico-economici la proiectul „Asfaltare drumuri de interes local în comunele: Bărbătești, Costești, Pietrari, județul Vâlcea, Acțiunea nr.2 – Asfaltare drumuri de interes local în comuna Costești.

Mesaj către absolvenți

Foto – Director Mihai Diaconescu

Ne aflăm în fața unui moment

deosebit, în care o nouă promoție de absolvenți ai Liceului Tehnologic Special Nr. 1 Bistrița (Școala Profesională Specială Bistrița) își finalizează studiile. Este un moment încărcat de emoții profunde, atât din partea absolvenților, cât și a cadrelor didactice. Este momentul în care acești absolvenți încheie una dintre cele mai frumoase etape ale vieții.

Foto – Director Mihai Diaconescu

Câte emoții poate să aducă apropierea finish-ului școlii! Emoțiile sunt provocate de neliniștea prevestitoare fiecărei despărțiri; de examenul din luna mai și poate de zilele acestea frumoase. Dacă toate poveștile încep cu „a fost odată”, într-o clipă de răgaz din viață o să ne amintim că „au fost odată niște copii minunați care învățau și uneori nu deslușeau jocul vieții” dar care au fost elevii noștri... Iată că au trecut anii de studiu și ne aflăm la un moment de bilanț, dar și în fața unui nou început. Au trecut anii de studii, cu atâtea ore de curs, teorie, instruire practică și laboratoare dar a fost perioada în care absolvenții de azi au avut alături un corp profesoral deosebit,

personal didactic auxiliar și nedidactic care au oferit carte, suflet și experiență.

Doresc să vă asigur că anii trăiți între pereții școlii nu au trecut degeaba, că profesorii și maiștrii voștri au făcut tot ce le-a stat în puteri pentru a vă pregăti de marele test, testul vieții în care o să vă îndreptați spre primul loc de muncă. În acest sens, vă doresc curaj, încredere în forțele proprii și gândire pozitivă.

De fiecare dată ziua finalizării studiilor este un moment plin de har, de emoție, de bucurie și de speranță - componente necesare ca acesta să devină de neuitat. Ați învățat că reușita în profesie dar și în viață este faptul că numai învățând și muncind se poate asigura succesul. Luați cu voi tot ce ați învățat și nu uitați că ușile Școlii Profesionale Speciale Bistrița rămân deschise tot timpul pentru voi.

Foto – Director Mihai Diaconescu

Vouă, absolvenților vă adresez îndemnul la disciplină, seriozitate și muncă. Vă îndemn să fiți receptivi la sfaturile oferite de părinți și îndrumători, să vă feriți de „ispitele” acestei lumi și să vă urmați visul, să fiți sănătoși, cuminți, curioși și motivați.

Clipa de astăzi a trecut, gândiți-vă la cea de mâine. Încercați să trăiți cât mai frumos, ca la final să vă puteți aplauda.

În încheiere vă rog să vă respectați statutul la care ați

ajuns și să fiți călăuziți de cele trei valori fundamentale ale omului: Adevărul, Binele și Frumosul.

**Director adjunct,
Prof.ing. Osiac Gheorghe**

8 martie 2017 – Ziua Mamei

Copiii din Costești au dăruit mamei lor, în această zi, un spectacol în care ei au pus suflet și multă muncă alături de coordonatorul lor, învățător Florica Mîndreci. Au fost emoții, au fost zâmbete și lacrimi, dar dincolo de toate a fost bucurie, bucuria de dăruire...

La mulți ani, Mama!

Foto – Biblioteca publică

Legenda ghiocelului

Când Dumnezeu a făcut toate câte sunt pe pământ, le-a colorat frumos. Când a făcut zăpada, i-a zis: „Pentru că tu umbli peste tot, să-ți cauți singură culoarea ce-ți place”.

Zăpada s-a dus mai întâi la iarbă:

– „Dă-mi și mie din culoarea ta verde atât de frumoasă!”.

Iarba a refuzat-o.

A rugat atunci macul să-i dea culoarea roșie, viorea să-i dea culoarea albăstrui, floarea-soarelui să-i dea culoarea galbenă. Nici una nu asculta

rugămintea zăpezii. Tristă și amară, aceasta ajunge în dreptul ghiocelului, căruia îi spune și lui necazul:

– „Nimeni nu vrea să-mi dea culoarea sa. Toate mă alungă și-mi bat joc de mine!”.

Înduioșat de soarta zăpezii, ghiocelul i-a spus:

– „Dacă-ți place culoarea mea albă, eu o împart bucuroș cu tine”.

Zăpada primi cu bucurie darul ghiocelului.

De atunci, ea poartă veșmântul alb ca al ghiocelului. Drept recunoștință, zăpada îl lasă să-și scoată căpșorul afară de cum începe să se arate primăvara.

Sfintele Paști

Învierea Domnului Iisus Hristos din morți este centrul credinței creștine ortodoxe. Sărbătoarea este precedată de douăsprezece săptămâni de pregătire, care sunt împărțite în: duminicile premergătoare postului, Postul Mare și Săptămâna Mare. Credincioșii încearcă să parcurgă această perioadă cu smerenie, iertare, împăcare,

rugăciune, post, generozitate și studiul elementelor credinței

Termenul de "Paști" are în limba română numai forma de plural pentru exprimarea corectă a multiplelor lui sensuri, din limba ebraică biblică: Chag ha'Ppesách= Sărbătoarea trecerii sau "Ppesachim" = "a trecerilor" (de la pesách = trecere).

Cu timpul noțiunea de Paști s-a clarificat și s-a restrâns numai la Sărbătoarea Învierii Domnului, pe care noi, cei ce-i suntem astăzi nevrednici beneficiari, nici măcar nu ne străduim să-i reținem și să-i rostim corect denumirea biblică (de Paști), ci o risipim în tot felul de exprimări neautentice, neserioase și chiar eretice, cum ar fi: "Paște"; "de Paște"; "la Paște"; "Paște fericit!", etc., toate ilustrând o regretabilă carență de cultură creștină, sau cum am mai zis la început, un grav păcat cu neștiința.

Dar de acum gata! S-a încheiat cu neștiința, cu bâjbâiala și cu incertitudinea, bineștiind că noi nu prăznuim "Paștele", ci "Sfintele Paști" și că e incorect să ne felicităm cu "Paște fericit!" sau chiar cu "Paști fericite!", pentru că atât Paștile cât și Crăciunul sau alte sărbători, sunt zile pline de sfințenie și de fericire prin însăși natura lor, așadar, dorința noastră trebuie să se refere la noi înșine și la faptul că noi, viața noastră și familia noastră trebuie să dorim a fi fericiți de Sfintele Paști, de Crăciun, de Anul Nou sau de alte sărbători!
Cine are urechi de auzit ...

Protopop dr. Ioan Bude - Nu Paște' ci Paști!

Școala Gimnazială „Ferigile”

Elevii școlii au pus în practică ceea ce au învățat nu numai la orele de tehnologie dar cu siguranță, cel puțin unii dintre ei, și acasă.

Sub îndrumarea profesorului de educație tehnologică, Vasile Furdui, ei au amenajat parcul din fața școlii.

Rădescu Cristina-Georgiana, cls. a VIIIa

**ÎȚI IUBEȘTI
COMUNA?
FII
UN CETĂȚEAN
RESPONSABIL!**

**Desfundă-ți podețul!
Curăță-ți șanțul și spațiul
din fața casei!
Curăță și văruiește pomii
din dreptul gospodăriei!
Repară-ți gardul!
Nu arunca gunoaie pe
spațiul public!**

**NOI TOȚI,
CEIALȚI,
ÎȚI MULȚUMIM!**

Aprilie – Luna curățeniei!!!

Fotografie premiată în cadrul concursului „Europa din satul meu”, autor Ionuț Lăzărescu

Arhitectul Dan Loidl, proprietar al Hanului Vatra, a antrenat de curând un grup de voluntari din comună pentru a curăța de gunoaie zona cunoscută sub denumirea „Pe sub lac”. O inițiativă laudabilă!

Pentru că în această lună este și ziua dumnealui, îi urăm un călduros „La mulți ani!” și realizări cât mai frumoase în continuare.

Este luna generozității!

Foto – Gh.Osiac

Dirjecția Silvică Vâlcea a pus la dispoziție puiți de frasin care au fost plantați de elevii și profesorii Școlii Profesionale Speciale Bistrița împreună cu Asociația „Zâmbete Colorate” și Agenția pentru Mediu. Mulțumim, tuturor!

(...) Mi-am lăsat un ventricul la Costești, Pietreni, Bistrița, încă de pe la 3 ani, când bunica din partea tatalui, mă căra în cărcă,

peste deal, de la Bărbătești, " ca să mă treacă pe sub Sfântulețu', la Mânăstirea Bistrița. Cred că aveam vreo 4, 5 ani , când tatal meu, Constantin Moraru, m-a adus pentru prima oară la locul lui de munca. M-a coborât cu colivia, în puțul minei și am mers prin galeria întunecată, până acolo unde minierii spârgeau muntele cu perforatorul. Nu mai știu cum era urcată piatra până la banda rulantă care o transporta în stația asurzitoare de concasare. De aici, mărunțită, piatra era încărcată în vagonetele funicularului, până jos, în Bistrița, la Stația siloz , al cărei "șef" a fost tatăl meu, mulți ani, până la pensionare. Tot el făcuse și proiectul primului funicular. De câte ori ajungeam acolo, la bălciul de Sfânta Maria, visam la favoarea de a urca sau coborî, într-un vagonet de funicular. Mai târziu, ca școlari de gimnaziu , ori ca adolescenți, eu și copiii din vecini, așteptam atât bălciul de la Bistrița, din 15 august, să cumpărăm halviță, înghețată, turtă dulce, lubeniță, cât și ziua de Blagoveștenie, 25 martie, pentru a culege ghiociei, pe defileul Bistriței. Desigur, treceam dealul, pe ulițe și prin grădini minunate. Odată, ne-am aventurat în prima galerie , abandonată, de la baza muntelui. Am facut atunci, o compunere frumoasă, care a fost recompensată cu o nota foarte mare. Apoi, draga Mihaela, rețin serile de teatru, de la Căminul nostru cultural, când sosea trupa Popian. Era suficient să se pronunțe numele și sătenii mei, de toate vârstele, își puneau hainele bune, își închideau vitele devreme, ca să ajungă seara, la timp, să vada "Năpasta" și nu numai.